

Beste schepen, beste Eddy, beste patiënten,

Wil je mee je schouders zetten onder de voorstelling van het **reisattest**, het **medisch paspoort** en het **stomawoordenboekje** aan de pers? Toen burgemeester Koen T'Sijen en voorzitter Eddy Meerbergen me die vraag stelden, aarzelde ik geen seconde.

Waarom? Niemand vraagt om ziek te worden en al zeker niet om stomadrager te worden. Stomadragers moeten node leven met behoorlijk wat ongemakken en extra uitdagingen. Extra leed en of onbegrip door taboes en/of nodeloze sociale beperkingen, kunnen ze missen als de spreekwoordelijke kiespijn. Als ruimere aandacht voor de aandoening bijdraagt tot meer **begrip en aanvaarding**, maken initiatieven en persvoorstellingen als deze mee het verschil. En dat is nodig, want **een stoma moeten dragen, verandert iemands leven al meer dan ingrijpend genoeg.**

In België zouden er bij benadering **zo'n 14 000 stomapatiënten** zijn. Jong, oud en alles daartussen. Als ik goed geïnformeerd ben, zouden er jaarlijks zo'n **5 000** bij komen.

Chronische stomapatiënten moeten in het dagelijkse leven met ontzettend veel zaken rekening houden. Dat is nog veel meer het geval op vakantie en al zeker in het buitenland. In noodsituaties bijvoorbeeld, moeten ze, moet u, een beroep kunnen doen op een arts of toevallige omstaander. A fortiori in een vreemde taal is dat alles behalve vanzelfsprekend.

Het stomawoordenboek, medicijnenpaspoort en medisch attest komen dan ook tegemoet aan een reële behoefte. Ze helpen om de extra **stress en onzekerheid weg** te nemen en **vergemakkelijken enigermate het leven van stomadragers op reis.**

Nu al bijna 20 jaar, zetten Stomaclub Boechout en haar bezielende voorzitter, Eddy Meerbergen zich zeer actief in om het dragen van een stoma bespreekbaar te maken, het taboe te doorbreken én de levenskwaliteit van elke stomadrager te verbeteren.

Stoma-vrijwilligers informeren lotgenoten over stomamateriaal. Ze delen tips and tricks. Dit engagement, deze solidariteit siert hen. Lotgenotencontact, ziekenhuis en thuis bezoeken, psychische ondersteuning, doorbreken een eventueel isolement, maken mee het verschil, maken draaglijk wat moeilijk te dragen is, openen nieuwe perspectieven ondanks de zeer onaangename beperkingen.

Zoals u weet mogen de provincies sinds 1 januari 2018 geen persoonsgebonden bevoegdheden meer uitoefenen. U koopt er niet veel voor, maar op onze aandacht, sympathie en morele steun voor initiatieven als deze, kan u uiteraard wel blijven rekenen.

Ik hoop dat u, samen met provincie Antwerpen, gemeente Boechout en peter Niels Albert (vandaag vertegenwoordigd door zijn partner Valeska Van den Broucke), ons mee helpt om het taboe te doorbreken en alle stomadragers te steunen. Het is de terechte en legitieme wens van de stomaclub en van al wie op een stoma aangewezen is, en/of ouder, kind of partner van een stomadrager is.